

ED ATKINS — ÖLÜM MASKESİ 5

00:17-00:27 ÖLÜM MASKESİ

1:41-1:47 Her şeyin iyiye gideceğini söylüyorlar. Benim tüm bildiğim ise hiçbir şeyin daha iyi falan olmadığı.

3:58-4:09 BAŞ TANIK YA DA BEDEN SIVILARININ POLİSİ için bir deneme.

4:30-4:49 BAŞ TANIK

6:36-6:47 Önemli değil, evet muhtemelen. Hayır!

7:09-7:18 Ne yapardım? vb.

7:20-7:26 Lanet olsun. vb.

08:06 vb.

10:42 Dur biraz.

11:32-11:34 Efendim, içeri gel.

12:44-13:21 - Buraya gel. Nedir bu?

- Ateş için odun.

- Odun.

- Ve bu ateş.

- Hayır, hayır! Ateş iyidir.

- Ateş iyi değil.

- İyi de var, kötü de.

- İyi, kötü, iyi...

17:59-20:35 Bilmiyordum. Uykudaydım. Aklımın başıma gelmesi çok uzun sürdü. Çok uzun sürdü... Çok uzun sürdü... Bilmiyordum. Çok derinlere daldım. Evet, ayaklarımın yere basması çok uzun sürdü. Çok uzun sürdü, çok uzun sürdü, çok uzun sürdü. İçime geldiğini hissedebiliyorum. Bilmiyordum, uykudaydım.

20:48-21:20 İnsanlar her zaman bebeklerin esnekliğinden bahsederler. Bir bebeğin kafasının arkasındaki o korkutucu oyuk. Bıngıldak. Dikkatsiz parmaklar için; çimen, yaprak ve sarmaşıklarla kaplanmış bir fil tuzağı. Altında, yontulmuş taş, pala ve kargıyla doldurulmuş bir çukur. Aşağı yukarı 100 metrelik bir kafa. Kadavranın kafasının arkasında bariz bir delik var. Bir şeyler çoktan o kahverengi çömlek kırığı kafatasıyla, çakıl taşı gibi kafatasıyla çevrelenmiş tuzağa düşmüş.

21:23-21:41 Göz kırışı veya dönüş; helezonlaştırmak ya da tik; belki bir yılan ya da o tuzak kapılı örümceklerden bir tanesi. Bir tutam gösterişsiz yosundan tuzağına bir kapı yapıp, ipekten örülmüş menteşeyle bir oyuğun ağzına yerleştiren o tuzak kapılı örümcekler. Oyuğun etrafından geçen minik titrek adımlarla uyanır.

- 21:42-21:47** Bir denizcinin açık yumruğu gibi tuzaklı kapıdan ileri atılır, yakalamak için...
- 21:48-22:06** Ve o akıl almaz derinliğin içine sürükler. Aşağıda yaptığı şeyi düşünmek bile korkunç, öyle değil mi? O örümceklerden bir tanesi, kadavranın kafatasının arkasındaki o delikte daha önce yaşamış olsa bile artık orada olmadığını söylemeye bile gerek yok; o karanlık in terk edildi. Hiç şüphesiz ki uçucu bir hayalet.
- 22:08-22:28** O kadavra lanetli. Eğer bir hayalet tarafından ele geçirilmiş olsaydı, bu kesinlikle o tuzak kapılı örümceğinin hayaleti olurdu. Korkunun ve öldürücü şokun örnekleri. Kadavranın ayak izleri çaresizce asfalta takılıp kalıyor. Karamel sidiğin durgun kaya havuzları.
- 22:29-22:44** Karamel, çikolatanın içindeki bir dolgu malzemesi. Çikolatayı yarıya bölen ilk ısırıkta dağılan karameli yakalamak için yapılan hareket, öğrenilen bir şey mi ki? Karamelin bir parçasının ağzın bir köşesinde bıraktığı dağınıklığı parmaklamak.
- 22:45-23:29** Karamel, sevdiğinin arkasından tuvalet deliğinde keşfedebileceğin endişe verici bir renk. Bu sidik ne kadar eski olabilir ki diye düşünebilirsin. Kritik soru: Kimin cevabı bu rengi affettirebilir? Belki erişkin birisidir, sence yaşlı mıdır? Geri zekâlının birisi de olabilir. Korkunç bir şekilde susuz kalmış ve eğer varsa yanındaki su belki mineralleştirilmiştir ama işlenmiş olmalı. Kandaki atık miktarı yeniden yükselene dek yalnızca bir içme suyu. Çok daha ağır seyreden vakalarda su kaybının giderilmesi, gerekli suyun ve elektrolitlerin damar yolundan verilmesiyle sağlanır. Bu da demek oluyor ki yapabiliyorsak eğer bu yöntemden kaçınırız. Susuzluk bir haz ve romantizm olmalı.
- 23:30-24:15** Ben hiçbir zaman içmekte iyi olmadım. Sen? Alkolden bahsetmiyorum, profesyonel bir içiciyim. Su ya da her ne ise. Bir çocuk için meyve suyu. Sonuç olarak, susuz kalmak her zaman pusuda yatan bir tehlike. İşlediğinde, kakarı yaptığında ya da her ne yapıyorsan, orada, o karanlığın içinde neler olup bittiğine bir göz at. Bir çeşit Viktorya dönemi damıtma tesisi, paslı borular. Karın Deşen Jack gibi. Aman Tanrım, leş gibi kokuyor, öyle değil mi? Kahvaltılık gevrek ya da kuşkonmaz, diğerleri? İdrarının kokusunu değiştiren diğer gıdalar? Kokuyu alabiliyor musun? Peki ya şimdi?
- 24:16-26:11** Hidrojen peroksidin kokusunun havaya bu kadar çabuk yayılması inanılmaz değil mi? Herhangi bir caddedeki yaklaşık konumu, aseton gazından tespit edilebilir. Sadece bir burun ve dökülen birkaç damla gözyaşıyla bunu yapabilirsin bence. Plastikte astarlanmış kaya havuzları. Hijyenik mavi. Ve o feci larva, çişin yüzeyinden bir kere çıktığında, o kıkırdağımsı şeyin dönüşeceği uçan kuru beyazlık. Sümüklü yüzünün giyindiği menisküslü sidik. Cehennemın doğuşu, sence de öyle değil mi? Parazitler çok piçler di' mi? Özellikle de topuğunda yuva yapanlar ya da çişinle birlikte akıp gidenler. Kancayı takanlar ya da zulalananlar. Yer değiştirenler. El çabukluğuyla. Dalağını çekip çıkarıverir ve onu dalak şeklinde, kocaman gözlü kör bir yumuşakçaya benzetir. Dalak tarafından yapılabilecek gündelik işleri yapar, sadece daha şeytanice. Belki kendi tasarımı birkaç maddeyi dalağa onlarca yıl boyunca yavaş yavaş sızdırarak seni zehirler. Ve tıpkı Secretariat'ın devasa

kalbi gibi, dalağın yerlisi canavar, ancak otopside keşfedilebilir. Seni kurtarmak için çok geç ama yine de hayattasın. Yöresel dalak canavarı yumurtalarını yerleştirmek için yeterince erişkin ve hazırsın. Bazı kişiler “sana benziyor” diyebilir. Birisi sana bunu daha önce söyledi di’ mi? Bütün bir hayatını, iç organlarına yapışan şeyden habersiz yaşayabilmen tek kelimeyle saçma. En karanlık iç boşluklarına süt beyazı gözü dalıp gider. 9’uncu, 10’uncu, 11’inci ve 12’inci kaburga kemiklerinin homurdanması, adice pıtırıtları. Tanrı bilir ne söylüyor? Belki korkunç önemli şeyler... Eğer stetoskopunla yeterince atik veya sabırlı olabilseydin, duyabilirdin. Hızla not al ve deşifre et.

26:15-26:58 Oluşan o ritmi duyabiliyorum, kadavra şarkı söylüyor. Şarkı söylemek. Bence tanrının teni şarkı söylüyor ya da bağırsakları şarkı söylüyor, pişiyor, şişiyor. Şarkı söyleme nedeninin iletişime geçmek veya haz almak ya da bir performansın provasını yapmak olduğunu düşünmüyorum. Bence istemsiz oluyor, tıpkı içinde kaybolduğumuz o sanrı rüzgârının çaldığı bir harp gibi. Ya da katılmış ömürlük bir boktan salınan, utanmaz bir rüzgâr gibi. Boku sadece güneş mi beyazlatır? Bu hain şarkının haberini önceden veren özel bir diyetin semptomu olarak, boşluklarda tortulaşmış bir beyazlık. Bir şarkı kokabilir mi? Bu şarkı kokuyor ve bunu mecazi anlamda söylemiyorum.

27:08-28:34 Herhangi bir insanın osuruğuna, müteşekkire olmasan da hoş görecektir kadar aşına mısın? Onların özgün dokusu, idrar söktürücü özellikleri, güvenleri. Kokusunu alabiliyor musun? Peki ya şimdi? Çürümenin göstergesi, içeride olup bitenlerden çok daha kötü. Yani kan lekesi gibi, parmağına bok bulaşması gibi. O bok sanki o parmağı uzun bir süreliğine ele geçiriyor gibi değil mi? Ölümcül hastalığa yakalanmış bir hastanın yatak çarşafı son derece gizli belgelerdir. Sol elle ve otomatikman yazılmış bir günlük gibi. Böyle bir durumda çaresizce, kargacık burgacık yazı yazmaya kapılmaktan nasıl kaçınabilirsin ki? Bedenin herhangi bir şeyi tutmaktan yoksun. Kurşun veya pilot kalem olduğu gibi bırakmak. Sefaletini tamamen görmezden gelen geri zekâlı bir hastane hademesi tarafından kaba saba, düşüncesizce yapılmış hastane yatağında, miskin. Lütfen! Yine de bolca yazı yazar. Aniden ve şiddetle gelen işeme ihtiyacı. İşeme kabını genital organın etrafına tamamen yerleştirmek için yapılan çaresiz girişim. Emin olabilmek için. Belki bunların hiçbirinden duymadığın utanç, senin sayısız sıkıntılardan biri ve bu sıkıntılı ayın, işemenin kendisinden çok daha kötü. Tüm o çabadan sonra ise içtimaya ancak bir damla çıkarabiliyorsun, aptal bir renkli kalem yan yatmış o lanet kabın kenarından süzülüyor.

28:35- 29:21 Burada çok fazla tutarsızlık var. Hesabı verilecek çok fazla ihanet var. İtirazlar, bedeninin sağır ve dilsiz olma ihtimallerine karşı tümüyle yararsızlar; çok daha önemlisi tehlikeliler. Kiminle konuşuyorsun, orada kim var? Her neyse, meşgul. Yatağı çökertmek; yatağa ter, bok, gözyaşı ve çiş boşaltmak ve tam bunlar bana aşına sanarken yapayalnız kanallar boyunca hatalı bir şekilde üretilen gri şey. Amaçsızlık. Benim bildiğim şeyler kül grisi ve çok kötü bir petrokimyasal mantar kokusu yaydı. Kokusunu alabiliyor musun? Kokusunu alabiliyor musun?

29:22-30:18 Mantar sporları gibi akciğerlerini boşlukla dolduran, ölüm habercisinin parçacıkları. Bedenin kullanılmaktan içten dışa yıpranmış durumda. Sadece

yumurta kartonlarından yapılmış kâğıt hamuru gibi sanki. Bir balona sıvanmış ve kuruduktan sonra balon patlamış, geriye ise ilkel bir maske kalmış. Doğrusu, eğer size maskeyi boyama görevini verdiysem, bu yalnızca beceriksiz olduğum için. Kadavranın yolu ya da patikayı, her neyse artık, belirleyen dikenli tellere takılan saçları. Eskiden kafasının tamamında saç vardı. Saçın bolluğu. Berbat kalın, siyah, sümüklü böcek gibi boynundan sarkan saçları, şimdi tamamen yok oldu. Şu anda o sapkın bingildeği görebiliriz değil mi? Saçtan arta kalan şeyler; grileşmiş ve ayva tüyü gibi ya da sert ve kasık kılı gibi. Kesinlikle her halükârda itici – seninkiler değil.

30:19-30:50 Kadavra şimdi de ıslık çalıyor ama bir çaydanlık ya da papaz gibi değil. Gerçi papazlarla çaydanlıklar birçok yönden bağlantılılar. Kadavranın derisi kabarıyor ya da kabarmış ama daha önce fark edilmemiş. Ayakların nasıl? Fırının içine uzanırken sıyrıp geçen kızgın ızgaranın ya da belki de kol ağızlarını ütülerken bir şekilde ütünün sebep olduğu minik kaligrafik yanıklarla kesilmiş bir çift önkol.

30:51-31:09 Sizce kıyafetler bir hayır kurumuna verilmeden ne kadar bekletilir? Hayır kurumları, ölü insanların kıyafetleriyle dolup taşıyor. Raflar dolusu kıyafet, hepsi, yaşayanlar için çok bol ve çok kısa. Herkes çok geç ve şişman ölüyormuş gibi görünüyor. Bunun hakkında daha önce hiç düşünmüş müydün? Kokusunu alabiliyor musun?

31:14-32:55 Cenazeciler geldiğinde, saygılı bir şekilde etrafını boşaltmamız rica edildi. Biz? Siz ikiniz. Onlar duvarın diğer tarafında kadavrayı bir torbaya tıkarken, yandaki odaya girdik. Tıkmadılar, katladılar. Saygılı ve sessizce bir torbanın içine katlayıp koydular. Cenazeciler, görünüşte bakışlarını her şeyden alıp başka bir yöne çevirdiklerinde, pencereden sessizce izledik. Torbayı araba yoluna ve görüş alanının dışına, muhtemelen cenaze arabasına taşıdılar. Beyaz bir transit hayal edebiliyorum. Kadavranın daha önce bulunduğu odaya döndüğümüzde, cenazeciler kadavranın gözlüğünü ve pijamalarını bırakmışlardı, ki sanıyorum senin için özellikle bu şok ediciydi. Onu soydular. Sayfalardan daha çok bir günlük gibi pijamalar. Belki de bir kaka izi... Gerçi böyle bir şey görmediğime eminim. Belki sen gördün ama bunun hakkında konuşmayacaksın. Kadavra biraz ileride çıplak. Çıplak, çıplak. Her yeri sıyrıklarla kaplı, yara bere içinde. Kurt adam, yosun, eğrelti otları, tarih öncesinden helikopter böceği, rüzgâr gülü ya da geniş bir şapkanın uçları gibi hareket ediyor, aşırı terliyor. Güneş kadavranın kafasına vuruyor. Derinin kötü kokusunu artırıyor. Kasvetli hava. Görünür bir parıltı, suretini halelendiriyor. Islık çalmak, şarkı söylemek ya da her ne ise, şimdi daha tiz. Yüksek perdeli bir ses beni çileden çıkarıyor. Dahası, algılarımı bulanıklaştırıyor ve aralarındaki sınırlar yitiyor. Parmaklarım uyuşuk, kol ölü.

33:00-34:10 Kokuyu aldın mı? Bunu nasıl tarif edebilirsin ki? Çocukken saatlerce giyilmiş lateks bir maskenin iç yüzü, buğulaşmayla ve birkaç damla gözyaşıyla ıslak. Birazcık esinti. Evin temeli. Akşamdan kalma ağızının sakızlı köşeleri. Kurutma dolabı. Bir plaj deniz anasından sıçrayan su. Muhafaza edilmemiş, yarım. Kulak çınlaması, Tinitus, Afrika'ya giden yollar. Yorganın altındaki oyuk. İki kanatlı bir uçağın sağ üst kanadından görülebilecek prekambriyen kıta. Bir Picador kitabının dağılmış sırtı. Uzay boşluğunun sonsuz tonajı. Yabancı bir

kaynaktan, tanıdık bir jest. Bir kıkırdağın öğütücü dişlerin arasından beklenmedik zıplayışı. Beceriksizce ama etkili bir alaylı yazım yöntemi. İşlenmiş çam tabutu çekerken avucunda kalan kıymık. Antik Mısır'ın kutsal böceği gibi ters dönmüş bir beden, renkli parıltıyı gün yüzüne çıkarmak için özenle ele yazıyor. Cebe indirilmiş. Bir veya iki yıl sonra aynı ceketin cebinden çıkarılıp kurutulmuş üzücü bir parıltı serpiştirilecek. Geçirtiliyle gelen beklenmedik, küçük bir miktar mide asidi. Yüzün üzüntüyle değişti.

35:01-35:27 2006 yılı. Ben sadece, sahne, kurulu. 2006. Haziran 2006. Nisan 2006. Önceden 1984. Önceden 1872. 1872. Haziran 1872.

35:32 Mutlu yıllar!

35:36 Bir kere.

35:34-36:14 Çalıyor fakat cevaplamak istemiyorum. Cevaplamak istemiyorum. Cevaplamak istemiyorum. Cevaplamayı sevmiyorum. Cevaplamak istemiyorum. Cevaplamak istemiyorum. Cevaplamak istemiyorum. Cevaplamak istemiyorum.

36:15 YENİ CADİ TAHTASI

37:12-37:16 GEÇİŞ İZİNİ

38:55 Bir tümör.

38:58 İngilizce dilinde.

40:16 Vadideki Çinliler.

41:28 Omzumdaki beni kontrol etmenin bir sakıncası var mı?

41:40 Omzumdaki beni kontrol etmenin bir sakınca var mı?

42:16 Sadece bir göz atabilir misin?

43:15 Dolly

43:53 Bir tümör [...]

44:17 SEFİL BAĞIRSAKLAR!

44:45-44:49 Her şey doğru olduğunda ne hakkında yazacaklar?

44:55 Bütün morfin kafaya dikildiğinde?

46:08 Evet!

46:12-46:31 ANECHOBUTTON

46:37 PERFORMANS ESİRİ

46:49-53:40 Tam burada metafor gerçeğe dönüştü ve madde belirsizlikte bırakıldı. Neticede; neden ve sonuç her zamanki gibi vajinaya sevk edildi. Okus Pokus! Bacak daha çok "bacak" olma hâline dönüşüyor. Daha da hassaslaştıkça, bu arada bazılarımız boy sırasına göre burada toplandık. Zıpkınları hizaya

getirmeye çalıştık, söyledikleri gibi, yatağa gitmeden önce oyunu bitirmek için ve tam tersi. Lanet olsun!

- 47:42-48:32** Tüm güzel bedenleri temsil çamurundan kurtarabilmeyi gerçekten çok isterdim. Yeniden bedenlenme için yapılmış bir itiraz, Lauren. Dijital hayat denen o esrarengiz etkiyi düşünmeye iten sapkın ilişkilerdeki aktif materyalizm. Sürece karşı deneyimi olumlamak için bendenselcilik – sahte sonsuzluğa karşı sonluluk; illüzyona karşı gerçek büyü – ve cehalete karşı ormanın meyve veren sevimli bedenleri gibi bir çeşit duyarlılık, yenilebilir ve baştan çıkarıcı bir zevkle en dibi garanti altına almak.
- 48:34-49:12** İnsan bedenleri, hmm, muhakkak, hmm, hayvan, hmm, ANİMA'nın doğuştan bitişikliğinden sessizce kaçırılacak ilk bedenlerdi. Bu onları, en öldürücü, hastalıklı boktanlıkları dilin özüne boşaltmak için kurtaran ideolojik uzlaşmanın mecazi, şeytani ve sinsisi ısrarında diriltti.
- 49:14-50:30** Büyülü bir fısıldamayla gördüm ya da bedenime uzanan kutsal ellerle yeniden. Nazikçe okşayan ve tımarlayan parmaklar, siğilli ve üstüne ter damlamış parmak uçları, hmm, kavrayış ya da kraliçenin kendi alaşım kılıcı, seksenliklerin köhneliği ve kraliyet kararıyla başı kesilmiş olmaktan vakur – müzelerin dışında açılış kurdeleleri kesmekten kafayı bulmuş, meşhurların bokunun kutsanışında kendinden geçmiş [...].
- 50:31-51:30** Ve o binlerce hoş, gizemli diğer bedenler gözden kayboldu ve bedenselci endeksler alüminyum araba gövdelerinden ve siyah, cam cephelerden mecazen silindiler. Ve unutmak, hmm, bağlantı kopuyor, tam anlamıyla. Ve bu, hmm, ve bu, hmm, ekme ve şarabın İsa'nın eti ve kanına dönüşmesinin başka bir çeşit çarpıtılması – haberli kandırılmanın gizlenişi – bu, burada, gerçekten tüm dürüstlüğümler benim bedenim DEĞİL – bedenim kesinlikle burada DEĞİL.
- 51:31-52:48** Ve diyebiliriz ki, daha ziyade, ONLARIN bedenleri kesinlikle BURADA değil – yoksul oldukları, yeterince beyaz tenli olmadıkları, şeytanlaştırıldıkları, topluca güçsüzleştirildikleri yerdeler. Ve sekülerliğin, bedensel özerklikle Hristiyan mistisizmini bir kez olsun birbirinden ayırabileceği yerdeler. Dijitale uyumlu hayat, ilişkileri TAMAMIYLA yeniden gizeme boğdu. Bedenler, hmm, bulunmadıkları bir noktaya doğru YENİDEN soyutlanmış gibiydi, hmm, burada değildiler. Burası değil. Ya da paralel evrendeki bir hayalet, ürpertinin telefonu, yaşayan ölüleri yaşadığımız yerdeki endişe dalgaları; anlamların ve sevginin ötesindeki bir nokta ve ürkütücü bir Karloff kucaklaşmasında sunulan kollar ama hukuki yardımdan yoksun, sözleşmeli sarı-siyah-JBS kepçesi ve yorgun argın yürüyüşü.
- 52:51-53-41** Devasa bir güve gördüm. O gece mutfakta tam anlamıyla oradan oraya vurdu. Bu sırada, Akdeniz'de bir yerlerde, birkaç bin hayat Gove bokunu lıkır lıkır içerken okyanussal bir yenilgiye uğradı. Bana sıklıkla hissettirdiği; sanki benim, hmm, bedenimin – bedenimin kendini tanıtabilmesi, tekil iyeliğini alçakça engellendiği her durumda oynayabilme ve somutlaştırabilme olasılığı – “bu” değil, olamaz, eminim, kendisine doğru konumlandırılmış.
- 54:36-54:37** Bu seferki senin için.

- 54:41-54:55** Bu seferki kumlanan bodrum katı için. Neşesiz asker kaçağı, lejyoner birliğinin müstehcen duvar yazısıyla ışıl ışıl kabuk tutmuş. Kötü bir şekilde kayıt tutuyorlar. Güneşin gözünde yükselişleri ve düşüşleri.
- 55:13-55:38** Radyoda, hafta sonu havanın nasıl olacağıyla ilgili haberleri duymak istemiyorum. Bundan bahsedelim. Arkadaşım olan bir çift insan, bir zamanlar yaşıyorlardı. İçinde yaşadıkları hava koşulları, tanrım! O cumartesi günlerindeki güneş.
- 56:16** APTALLAR BİLE
- 56:21** ŞİMDİ EVE GİRDİM
- 56:23-56:53** Çünkü bütün bunlar o kadar da ikna edici değil ya da biz o kadar da ikna edilebilir değiliz artık. Öyle ya da böyle ikimizi de harekete geçiriyor. Bir deli merminin cezası, tavuk ölüsü. Terk edilmiş bir inanışın ve kirli bir sarışnılık dalgasının üzerine zorla atılmış. En nihayetinde bu senin ve benim yaşamak istediğimiz şey. Zamanımızı harcamak istediğimiz şey, eskiden olduğumuz şey. Bizim istediğimiz ve diğerlerinin bizden istedikleri. Bizim hakkımızda sevdikleri şeyler bizim de evimiz hakkında sevdiğimiz şeyler.
- 56:54-57:08** Başka bir yatak, eşyalı, açık vajina...
- 57:51** Eğer ki...
- 59:23** Yapacağım...
- 01:00:00** Bu yaz, hayatını mahvet, aptallar bile, sindirildi, aşağılık herif...
- 01:00:45** Çünkü seni seviyorum.
- 01:00:55** Eğer hayattaysan, ölmediğine emin olmak için görmelerini sağlıyorlar ve ben kalbimin derinliklerinde biliyorum vb. Fakat ben sadece senin için orada olmak istedim, çünkü seni seviyorum...
- 1:07:05** Kucaklaşmanın orta boy çekimi. Sanıyorum oldukça uzak bir çekim. Ne zaman? Hmm, ne zaman? Bence 1600. 1600, 1502, MS 1, MS 1, Ağustos'un 6'sı, MS 1, MÖ 3000. MÖ 3004. 1998, 1973, 1961, 1958, 1950, Ağustos, Eylül, Ekim, Kasım, Aralık ve sonra Ocak, Şubat, Mart, Nisan, Mayıs, Haziran, Temmuz. Ve yine hepsi. Ağustos'un 6'sı. 2032 yılı. Ağustos'un 6'sı ve yıl 2032. Noel. 1905. Noel. 1905. Noel günü. 1905. Noel. 1905. 1951'deki her pazar. 1951'deki her pazar. Hafta ortası. Hafta ortası. Hafta ortası. Hafta ortası. Hafta ortası. 50 kere. 20'nci yüzyıl. 20'nci yüzyıl. 18'inci yüzyıl. 18'inci yüzyıl. 20'nci yüzyıl. 20'nci yüzyıl. Şu andan itibaren 100 yıl. 20'nci yüzyıl. Şu andan itibaren 100 yıl. Ve sonunda biz. Hmm, 3 hafta. Dinle, dinle, dinle. Şşt! Hey! Dinle. 1974. Hmm, oh, dinle. 1974. Şşt! Hey! Seni seviyorum. 1974. Onca yıl. Harfi harfine. Onca yıl. 1974. Onca yıl. Şşt! Hey! Seni seviyorum. 1974. 1974. Harfi harfine.